ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8 $ 00	Un an.....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois...	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 ciceros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ HAI SỐ 284
Ngày thứ tư
6 Mai 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BÁO QUÁN.
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Bàn bạc về việc buôn bán hay là việc gì xin thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

DEPOT LEGAL INDOCHINE 118 3677

CÁCH KIẾM-ĂN ĐÊ-TIỆN

CỦA MỘT HẠNG NGƯỜI Ở XÃ-HỘI TA NGÀY NAY!

Người khôn của khó, cách kiếm ăn ở đời càng ngày càng eo-hẹp, người ta phải đem hết trí khôn và sức khoẻ mà kiếm ăn, cực đỉ chỉ phải tranh cướp nhau mà kiếm-ăn; dầu làm việc gì, dầu tính mưu gì, đều bất ngoại cái vấn-đề «kiếm ăn» cả. Song kiếm ăn có nhiều cách: vượt trùng-dương tìm hoang-địa để khai-thác kiếm ăn cũng là một cách; liều tánh-mạng để chiếm lấy thuộc địa mà kiếm ăn cũng là một cách; chiếm hải-đạo chiếm thương-trường để buôn-bán giao-thông mà kiếm ăn cũng là một cách; nghiên-tinh đàn-tứ về khoa học để chế ra máy-móc nọ kỹ-xảo kia cũng là khai mỏ tìm của mà kiếm ăn cũng là một cách: người làm ruộng đem bát mồ-hôi đổi lấy bát cơm mà kiếm ăn cũng là một cách; người làm thợ cố làm đồ cho khéo để tiêu thụ ra nước ngoài mà kiếm ăn cũng là một cách; lên rừng xuống biển, ra sống vào chết, đem tánh-mạng hi-sinh cho sự-nghiệp mà kiếm ăn cũng là một cách. — Có ăn tất phải có kiếm, kiếm để mà ăn, cách kiếm-ăn ở đời khó khăn lắm thay! Ngoài ra còn nhiều cách kiếm ăn nữa, như nhà trước thuật rút ruột để kiếm ăn; nhà võ-sĩ liều mình để kiếm ăn; anh phường chèo đem mình làm trò trước muôn mắt công chúng để kiếm ăn, nhà mĩ-thuật phô hết các công-phu của mình để kiếm ăn; trở lên trên những cách kiếm ăn của những hạng người đó, có cách kiếm ăn chánh đáng, mà cũng có cách kiếm ăn không chánh đáng, song ta hãy gác ra một bên, duy có một cách kiếm ăn rất đê-tiện của một hạng người ở xã-hội ta ngày nay, cần phải nói ra đây, để tòa-án dư-luận của quốc-dân xét-xử.

Hạng người nào kiếm ăn một cách đê-tiện? Cách kiếm-ăn đê-tiện của hạng người ấy như thế nào? Có phải là bọn tham quan nhũng-lại hút máu-mủ dân để làm mồi kiếm ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn buôn-bán dối trá, buôn của điều bán hàng giả để kiếm ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn buôn người cửa trước rước người cửa sau, làm cho tồi phong bại tục để kiếm-ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn viết những quyển sách bậy-bạ cùng những tiểu-thuyết dâm-tà để quyến-dụ đàn bà con trẻ mà kiếm ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn nay đi cầu-cạnh tòa báo này; mai đi nịnh-hót tòa báo nọ để lập thế kiếm-ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn vô-nghệ-nghiệp chỉ đi lường-đảo người mà kiếm ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn khua cái lưỡi như khướu; uốn cái lưng như tằm mà nịnh-hót người cầu-cạnh người để kiếm-ăn chăng? Không phải! Có phải là bọn thừa khi nguy-khốn hàm-hiếp người để kiếm-ăn chăng? Cũng không phải! Vậy thì cách kiếm-ăn đê-tiện của hạng người nào? Cách kiếm-ăn đê-tiện của một hạng người mà ký-giả sắp kể ra đây, tức là một hạng người giả danh nhơn-nghĩa để kiếm ăn đó!

Cái hạng người này, con mắt chẳng phải không trông thấy xa; lỗ tai không phải không nghe thấy rộng, mà nhứt là hễ mở miệng ra thì toàn những dụng ái-quần ái-chướng, cứu-nạn phò-nguy, mượn cái đó làm câu khẩu-đầu, để lựa dịp kiếm ăn, như trong xứ có xảy ra nạn lụt-lội tai-biến gì, thì các ngài nghe ra sốt-sắn lắm, nào là diễn-kịch để lấy tiền quyên vào, đi cùng tỉnh này sang tỉnh khác, xứ nọ sang xứ kia, ai trông thấy bề ngoài, mà chưa kịp xét kỹ, chả vội khen biết thương nòi giống ai bằng các ngài! Biết giúp nhau trong khi hoạn-nạn ai bằng các ngài! Những nơi dân đương bị tai-biến đói-rét khổ-sở kia, sẽ trông-cậy các ngài là cái cánh tay tế-độ để cứu-vớt người trong biển trầm-luân! Chớ có biết đâu rằng các ngài chỉ mượn cái lốt «nhơn-nghĩa» để che cái mặt vô-liêm-sĩ; lợi-dụng các việc «nhơn-nghĩa» để làm mồi kiếm-ăn; hô-hào cho lắm; cổ-động cho nhiều; người diễn-kịch vì nghĩa đồng-bào mà diễn kịch; người đi xem kịch vì nghĩa đồng-bào mà đi xem kịch; tới khi cọng sổ thì trừ những món tiền đi-lại xài-phí của các ngài, nhiều khi không còn đồng nào, lại còn thấy các ngài kêu lỗ vốn vào là khác nữa. Như vậy thì đồng-bào ta có đáng tin-cậy chăng? Những nơi dân bị tai-nạn có đáng trông-cậy chăng? — Nguyên ở vào thời-đại này, cách kiếm-ăn đã khó, mà các ngài lại là tay xài lớn, cái tình-thế bắt-buộc như thế, chỉ bằng lợi-dụng cái bản «nhơn-nghĩa» để loà mắt người; cái búa «nhơn-nghĩa» để dễ quyến-dụ người: mượn việc chung làm việc riêng; mượn việc nghĩa làm việc lợi; thiệt không còn diệu-sách gì bằng!

Cực-đỉ-chỉ nhiều khi các ngài không còn mượn cái gì để «đồ thừa» được nữa, thì các ngài lại bày-vẽ ra hoặc là giúp vào hội nào, hoặc là cúng vào việc gì; cái kế-hoạch của các ngài càng bày ra bao nhiêu; thì cái mặt «nhơn-nghĩa giả» của các ngài càng phơi ra bấy nhiêu!

Tôi nói đây tất có nhiều ngài không bằng lòng, nhưng nói cho đúng ra thì cũng quả có đôi ngài có dạ nhiệt-thành thiệt, song tiếc rằng ít lắm, còn những hạng «nhơn-nghĩa giả» thì có nhiều!

Than ôi! Cũng là một cách kiếm-ăn!

NAM-KIỀU

VĂN NỮ-GIỚI

CÁI HẠI VỀ TIẾNG PHONG VĂN

Em là phận quần xoa tác là phải lo nồi cơm trách cá, còn như tô dư gửi thì chuyện việc phăng chỉ bóng kim. Em biết nghĩ như thế mà sao em dám cầm viết xuống pha trong trường ngôn luận, là vì mấy ông văn chất muốn xe danh rền bốn biển, lung ý kiến cao xa mà vạch đàng cố ngõ cho quốc dân tiến bước với mình? Em chẳng chủ ý gì mà muốn mang mặt nạ nhà luận thuyết đâu, mà phải ngại quí vị độc giả bội cười rằng em dám đến cửa Lỗ-Bang múa bùa.

Từ ngày em được hân hạnh xem tờ Đ. P. T. B. thì có chi cho em vui bằng đọc nơi mục « Văn nữ giới » của mấy chị Nguyễn-thị-Nhung, Nguyễn thị Ngọc-Mân, Viên tiểu-Thư văn văn. Mấy bài của mấy chị đăng vào báo toàn là văn chương tuyệt tác, thế nên em trọng lắm. Gẫm ra tờ Đ. P. T. B. rất hữu tình với bọn quần xoa. Tờ báo mà có mục « Văn nữ giới » tất là để cho bạn quần xoa tập viết tập làm văn cho trúng vậy.

Trước khi em cầm viết thì trong lòng ngổn ngang trăm mối thảm sầu về cái tiếng « phong văn » mà em muốn nói về cái nạn của nó. Nạn này nói về lối nào? Ấy là cái nạn đeo đuổi theo phận má hồng mà gieo những sự đoạn trường cho phường liễu yếu. — Số là một hôm nọ em rảnh công kim chỉ, sực nhớ người bạn gái của em là chị Ngọc-Anh, nhà ở cách xa nhau không mấy mươi thước. Chị Ngọc-Anh với em vốn là bạn tri-âm, kết nghĩa với nhau từ thuở bé. Thương nhau mến nhau, tình cốt nhục vì không bằng. Chị vui thì em vui, chị buồn thì em buồn, xem dường như một. Thuở chị Ngọc-Anh với em còn học nơi Nữ học đường Saigon, thì em với chị chẳng rời nhau trong khoản giờ chơi. Tâm đầu ý hiệp, nên tâm sự của chị thì em đều rõ, tâm sự của em chị cũng hãn tường.

Hôm đó em vừa bước vào nhà thì thấy chị Ngọc-Anh đang ngồi trên một cái máy may, hai chơn đạp lia, hai tay chận miếng vải. Tiếng máy chạy nghe xạch xạch, nên chị Ngọc-Anh không nghe tiếng guốc của em bước vào. Phần thì chị mắc day lưng ra cửa nên không thấy em. Phúc đâu chị Ngọc-Anh ngưng đạp máy, chống tay trái nơi cằm thở dài một cái rồi nói « Nghĩ tiếng đời như vầy có tức chết đi không! » Than rồi thì chị Ngọc-Anh bèn lấy khăn lau nước mắt. Em nghe vậy bèn bước lại vỗ vai chị và hỏi: «Chị ba, vì sao mà chị than khóc như vầy.» Chị Ngọc-Anh nghe em hỏi thì giựt mình ngó lại rồi nói rằng: «Ủa nầy em, may lắm, chị đang buồn rầu mà em lại qua đây thì có chi làm cho chị vui bằng. Ghé đây, em hãy ngồi xuống, chị nói chuyện cho em nghe.» Em vừa ngồi thì chị Ngọc Anh nói rằng: «Em ôi! chị bị mang một tiếng nhục bấy lâu mà ngày nay chị mới rõ, tuyệt là hổ biết bao nhiêu. Ấy là tiếng « phong văn » của người nghe lầm mà đồn rân từ đầu làng đến cuối xóm.» Em không rõ tiếng đồn gì mà chị Ngọc-Anh muốn nói đó, nên hỏi rằng: «Tiếng đồn sao đó chị?» Chị Ngọc Anh trả lời: «Người ta đồn rằng chị lang chạ với anh Môn Quang đó em à.» Em nghe nói ngạc nhiên liền nói: «Trời ơi! Ai nói vậy được đó chị.» Chị Ngọc Anh gạt lệ rồi nói: «Nầy em, em cũng biết tánh tình anh Môn-Quang lắm, và lại em cũng rõ lòng băng tuyết của chị thế nào. Bấy lâu tâm sự chi của chị thì em đều rõ cả, lẽ nào chuyện nầy mà chị bưng kín miệng bình cho đặng đó hay sao? Em ơi! Anh Môn-Quang với chị quen biết nhau lắm, anh vốn là bạn thiết của anh hai của chị nên thường đến nhà chị mà chuyện vãng với anh hai. Bởi sự lân la mà miệng đời dám nhận rằng chị với ảnh hẩu tình lang chạ. Ôi! bấy lâu chị phỉ phong băng tuyết mà nay phải bị cái lằm to của miệng đời rồi phải chịu tiếng nhuốc như thế ấy. Nói ra tủi hổ trăm chiều, thà cho ngọn nước thủy triều chảy trôi. Em xét lại mà coi, anh Môn Quang vốn là tay liêm sỉ chớ phải như phường cợt nguyệt trêu hoa đâu. Em cũng biết tâm tánh ảnh khác thường hơn thiên hạ. Ảnh đã hai mươi bốn tuổi rồi mà nhơn duyên chưa định. Anh hai của chị hỏi ảnh vì ý gì lạ vậy thì ảnh trả lời rằng: « Chí tang bồng thì chưa rõ mặt mày râu, tôi cần phải có danh vọng hầu đối với non sông chẳng thẹn, sau lo việc nhơn duyên cũng không trễ. » Em ôi! có nhiều người gấm ghé bước đến cầu hôn chị, nhưng vì cái tiếng đồn bậy như vầy mà xây lưng ngảnh mặt, đến chừng có người thân quyến dọ hỏi duyên cớ thì mới hay vì tiếng phong văn rồi duyên của chị mới thành ra vỡ lở như thế. Em ôi! Phận gái có tấm gương trinh bạch là quí, song quí thì mình biết, trong sạch thì mình hay mà thôi, còn trước mặt thế gian thì như hoa đã nhiễm lấy chàm, bao thuở tiếng nhơ rửa sạch.» Nói đến đây chị Ngọc-Anh thu ba đổ giọt, chị gạt lệ rồi nói tiếp rằng: « Nầy em, chẳng phải cái tiếng đồn ấy nó như cục đá kia mà không lớn ra, không day động, chỉ nằm sờ sựng một nơi đâu. Đã rằng cái tiếng «Phong-văn» tức nhiên là dời đổi không chừng, nay ở hướng nầy, mai sang hướng nọ, càng dời lại càng tản ra một ngày một lớn thêm. Chẳng phải là một mình chị bị cái tai ách thế nầy mà biết bao nhiêu là bọn nữ lưu như mình vì cái tiếng huyễn hoặc đó mà phải chịu khổ tâm, nghĩ ra có căm hận cái cuộc đời mị mộng đó chăng? Em nghe chị Ngọc-Anh dứt lời thì em thở ra và lấy làm ngán ngẩm con đường chông gai khổ não. Rồi đó em hỏi chị Ngọc-Anh rằng: «Chị hay cái tin chẳng lành đó mà chẳng rõ anh Môn Quang có hay không chị?» Chị Ngọc-Anh nói: « Thế nào ảnh không hay, bởi hay nên gần hai tháng nay ảnh chẳng còn tới lui nơi nhà chị nữa, và lại khi ảnh gặp chị đi ngang qua mấy chỗ đông người, ảnh giả rằng không thấy chị cho khỏi chào hỏi đó em! Cũng vì ảnh sợ tiếng đồn không dứt nên ảnh mới lo đi coi vợ mà chị hay như vậy cũng mừng giùm cho ảnh nữa» Em nghe mấy lời của chị Ngọc Anh nói thì trí em thầm nghĩ rằng: « Phải mà, oan nghiệt cho người hồng nhan là vậy. Nếu tiếng đồn không sai thì chị Ngọc Anh buồn vì anh Môn-Quang có vợ chớ sao lại vui, còn như khi em bước vào nhà nghe chị than như vầy: « Nghĩ tiếng đời như vầy có tức chết đi không? » đó là chị than một mình chớ phải dối giả cho ai nghe sao. Em càng nghĩ chừng nào lại càng buồn cho phận má hồng như chị.

Ai là người biết nghĩ suy cũng nên dè dặt với cái tiếng «Phong-văn» mà trọng giùm giá tiết của phận liễu bồ nhi nữ.

Mlle Liêng-Đức
demeurant à Giadịnh

Tin mừng

Bổn-báo mới tiếp được tin M. Trương-văn-Luông, Thơ-ký sở Thiết lộ Saigon cho hay rằng lịnh hiền nội trợ mới hạ sanh một đứa con trai hôm 20 Avril này đây tại Quới-sơn (Anhóa) đặt tên là *Trương khắc-Thoại.*

Bổn-báo kính chung mừng cùng M. Trương-văn-Luông và cầu chúc cho lịnh nội trợ và lịnh lang đặng nhứt trường phước khánh.

Bổn Báo

NHAN - ĐÀM

THUẬT CHUYỆN BỎ THĂM

Xe kéo vừa ngừng, một thầy kia bước xuống gõ cửa kêu:

Minh a! Mở cửa, tôi về...

Vợ. — Dạ, ai được đắc cử vậy mình?

Chồng. — Một mình ông *Nguyễn-phan-Long*, đắc cử được 961, trong số thăm 1.223, còn bao nhiêu thì phải cử lại.

Vợ. — Còn Mông-xừ Minh, Mông-xừ Sự, Mông-xừ Hiệp?

Chồng. — Mông-xừ Minh đứng thứ tư thăm, Mông-xừ Hiệp đứng thứ nhì, còn Mông-xừ Sự thì có 51 thăm mà thôi. À, còn Mông-xừ Huỳnh-công-Phát, mà chỗ mình cho thằng « Hài » học đó, thì, tội nghiệp, ít thăm quá vì ra trễ không có ngày giờ mà cho ai hay hết.

Vợ. — Hay chưa, theo như xưa rày mình nói chuyện với tôi, ông Long được đắc cử quán nhứt là phải thế lắm. Họ kiếm chuyện phá ổng, nói rằng ăn của ai hai ba ngàn, nói láo quá, chớ theo ý tôi tưởng, ông Long là người vì nước vì dân, há đi coi tiền tài là trọng hay sao, đâu như vậy: Hoặc là ông Long giúp lời giùm trong báo *Echo* được tiến dẫn và giới thiệu cho ba ông kia, còn ba ông kia thì xuất tiền đi lo các việc xung quanh, như vậy thì phải, phải hôn mình?

À. Còn hôm trước mình dắc tôi đi ngang qua *Sanh-Sanh*, thấy đông dữ, tôi hỏi mình, thì mình nói rằng Mông-xừ.... đãi cử tri, họ ăn uống đông quá, mà sao chỉ tốn có mấy chục lá thăm?

Chồng. — Mình tưởng đâu dễ cho ăn uống, rồi dễ biểu sao? Ăn cũng ăn, uống cũng uống, mà rồi bỏ thì lại lựa người chớ.

Vợ. — Làm sao lựa? vì dụ họ đứng chung một lít, hễ bỏ thì bỏ luôn.

Chồng. — Bậy nà. Tự ý mình chớ! như lít ông Long bốn người, muốn bỏ một mình ổng, thì bôi ba người kia, còn ba người, thì lựa ai là người đúng đắng, biên tên vô mà bỏ, chớ ai có buộc mình phải bỏ trọn lít đâu.

Vợ. — À, vậy sao mà phần nhiều cử tri có ăn học, đã sẵn lòng bỏ cho ông Long, vì mình nói với tôi rằng thăm nào của ai cũng đều có tên ông Long, thì thấy rõ cho lòng dân sự phải mà chọn lựa ổng, đành rồi, còn sao không lựa tiếp theo ba người nữa, ít nữa cho lộn lạt mấy thiệp như em ông Long vậy, nhè lựa người có tịch này, người có hình không bóng mà bỏ, thiệt tôi giận lắm.

Chồng. — Thôi mà, vừa vừa kẻo thiên hạ ghét.

Vợ. — Như bữa mình ra đi, tôi ở nhà, bầy trẻ lượm giấy gì một xấp đem vô, kể thằng « Hài » đi học về cũng có lượm, tôi tưởng giấy hát, té ra dọc tức cười quá. Tôi để dành một miếng đây, mình đọc thì biết.

Chồng. — Hì hì (và đọc và cười) đi dực, hì hì, hình gỡ.

Vợ. — À, hồi nãy đông lung hôn mình?

Chồng. — Đông lắm, ngoại trừ bọn cử tri, ai cũng lo chen lấn bỏ cho rồi mà về, còn lại một bọn thì là đi lo phe nào hoo phe nầy, ra vô con mắt lom lom, ấy là đi rảo coi cử tri nào của mình, thì kéo đùa vô bỏ, bỏ... Ra vô nườm nượp, đến chừng năm giờ rung chuông, phe nào cũng lóng nhóng nghe tin lắm.

Kỳ nầy lộn xộn quá, may là có một phần tư theo về dân thợ, còn ba phần tư thì về theo mấy thầy, mà họ bỏ càng, không để ý chi là chọn lựa. Nhiều người bạn của tôi, vì dụ như họ muốn bỏ cho người nào họ chọn đó thì một người rồi. Rồi còn dư ba người họ nhét đại ai vô đó cho đủ, mà không để họ làm như vậy, cái người của họ chọn lựa chỉ tốn cũng đồng thăm với ba người kia, thì té ra cũng như họ chọn lựa cả bốn vậy. Chớ chi họ lựa một người nào, hay là hai người nào, thì cứ việc bỏ người đó, hai người đó, còn dư thì bôi tên để trống, có phải là hai người bỏ đó lợi được hai thăm không.

Vợ. — Mình nói thiệt tôi không hiểu, sao mà lợi?

Chồng. — Tức quá, mình hôm nay sao tối quá.

Đây nè. Ví dụ 12 ông ra dự cử, còn chấm thì có bốn ông. Hễ mình lựa được bốn ông, vì dụ: «Long, Nghiêm, Đính, Văn», thì mình bỏ hết, còn như mình lựa được có 2 ông, thì chỗ hai ông còn đó đừng có nhét bậy nhét bạ ai vô, để trống vậy, thì 2 ông mà mình lựa đó lợi được hai thăm, còn 2 chỗ trống kia thì mất hai thăm; chớ mình đã lựa hai ông, rồi lại nhét 2 ông bậy vô, nghĩa là mình thấy trống 2 chỗ, té ra ai cũng bằng thăm nấy, thì 2 người đã chọn lựa cũng vậy, còn hai người không chọn lựa cũng vậy, cũng đồng thăm, mà rồi gặp người khác họ có uống rượu của 2 người bậy kia, nghĩa là của hai người mà mình ghịt đại vô đó, họ bỏ cho nó, thì tắc nhiên nó hơn hết mỗi người 2 thăm trong 2 người của mình lựa đó. Cái nhét bậy bạ vậy đó, hại lắm. Hiểu chưa?

Vợ. — Nói quịt vậy tôi mới hiểu chớ.

Chồng. — Còn hồi nãy, tức cười, khui thăm ra, thấy có nhiều bao thơ, một bao đựng không biết mấy cái thăm khác nhau, cái thì bôi, cái thì bớt, cả thảy đều hủy hết. Như một bao mà đựng 2, 3 miếng thăm cùng một lít thì được, còn một bao, mà đựng chung, ví dụ thăm ông Long, thăm ông Văn, thăm ông Sự, thì đều hủy cả. Có nhiều cái bao, họ bỏ cho ông Nghiêm, Đính, Văn, chẳng là một lít 3 người, rồi họ xé tên ông Long họ thồn luôn vô, được đủ bốn, té ra cũng đủ số 4 người, mà lại bị hủy. Đừng xé vậy, lấy viết viết thêm vô, đủ số mới được. Còn nhiều lá thăm, có bốn người, mà họ biên cả dọc sáu bảy người. Cũng hủy vậy.

Đều tức cười hơn hết, là vì hồi nãy tôi đứng sau lưng chú đọc thăm, thấy nhiều cái thăm, họ bôi tên Mông-xừ mà tôi nói với mình đó, họ bôi đi rồi họ hạ để hai chữ « *Dê xồm thế cô* » tức cười quá.

Hì... Hì, thôi đi ngủ.

Thầy Tư M.

Công-văn lược-lục

THĂNG CHỨC

Mấy thầy Giáo tập hậu bổ kể tên sau đây được thăng chức Giáo tập thí sai hạng tám: Đỗ ai Phát, Lê quang Chiêu, Đặng v. Quới, Trần văn Cam, đang dạy tại tỉnh Giadinh.

M. Võ văn Vi, Giáo tập hậu bổ dạy tại tỉnh Gòcông được thăng chức Giáo tập hạng tám.

CẤP BẰNG THIÊN BỔ

M. Ng văn Muôn, có bằng tốt nghiệp được cấp bằng chức Giáo tập hậu bổ.

MM. Ng. văn Thông, Ng. văn Võ và Ng. văn Thân, có bằng sơ học Pháp Việt, được cấp bằng chức Giáo tập thí sai hậu bổ và bổ đi tòng quyền:

Quan Chủ tỉnh Sóctrăng: M. Ng văn Muôn, đặng thế cho thầy Ng. văn Quyên nghỉ phép.

Quan Chủ tỉnh Thủdầumột: MM. Ng văn Thân và Ng. văn Võ.

Quan Chủ tỉnh Bentre: M. Ng. văn Thông

M. Dương văn Tường, Trợ giáo tạm đang dạy tại Thủdầumột, có bằng sơ học Pháp Việt được cấp bằng chức Giáo-tập thí sai hậu bổ và cũng để dạy tại tỉnh ấy.

Đá banh

Ngày chúa nhựt 3 Mai, là ngày tuyển cử bốn vị Nghị-viên thành-phố Saigon, chẳng rõ ý Trời ra sao mà xem coi ủ dột lắm. Từ tám giờ sớm mai đã khởi sự mưa rúc rắc cho đến trưa, kế mưa một đám thật to cho tới ba giờ chiều mới dứt hột.

Đúng bốn giờ tôi lên sân của hội L'Etoile de Giadinh, dòm thấy bốn phía sân cũng đen nghẹt người ta, lớp ngồi lớp đứng. Thế mới biết lòng người mình ham mộ cuộc đấu cầu là bao nhiêu và mến tài các hội Annam nhiều quá.

Bắt đầu hội Giadinh đá với hội Donal sport có M. Ngưu làm giám-cuộc. Tôi không cần thuật lại cho dông dài chỉ nói rằng hàng tiền-phuông của hội Giadinh thì không có hội nào sánh bằng, nên đá trong một giờ đồng hồ mà ăn hội Donal tới 6

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

goals, sau mới cho gở lại một. Nhứt là Rờt đứng trung ương dã gan dạ mà lọ làn, dã chạy mau mà lại đá đúng lắm.

Hội Donai tuy cũng có nhiều chiến tướng hữu tài song cự sao lại hội Giadinh.

Từ 5 giờ đến sáu giờ hội Choquan đá với hội Arsenal có M. Thơm làm giám cuộc. Bữa nay hội Choquan đi. có 9 người, thiếu hết hai chiến tướng. Nghe nói hội Chợquán nầy dã có ít hội viên, mà lại không có lòng sốt sắn về cuộc chơi của minh nữa. Mà nhứt là ông Hội-trưởng lại càng lôi thôi hơn ai, nên hội có suy mà không có thạnh!

Mới vô không đầy hai phút đồng hồ Choquan dã ăn Arsenal một bàn ai cũng lấy làm lạ quá. Bên Arsenal muốn gở lại nên ráng đá tận tình, nhứt là hai người ở hai bên góc chuyền banh vô giữa sân ai cũng phải khen ngợi. Nhưng bị mấy tướng ở trung ương còn dốt miếng tống banh vô cửa, nên công kích hoài mà ăn không đặng thật tức quá.

Khi còn chừng 15 phút nữa thì mãn giờ, chư tướng bên Chợquán đả mệt rồi nên bị công kích nhiều hơn nữa.

Kế lụi đụi thua luôn một giọt hai bàng đá cho đến mãn giờ mà gở lại không được.

Hội Arsenal chuyền banh khá lắm mà thủ thành cũng hay duy có ba anh trung ương tiền phuông là tệ hơn hết. Bên Chợ-quán thì chiến tướng đều hay nhưng thiếu hết hai người nên thành ra yếu thế nên bị công kích mà thua.

Hai cuộc đấu cầu ai xem cũng cho là đẹp mắt, nhưng buồn một đều là lúc ra về bị một cái xe-hơi nhỏ số C. 4406 chen lộn với người đi ra làm lộn xộn kẻ lui người tới. Vậy tôi cầu xin với các ông làm đầu hội Giadinh một lần chót nầy nữa là xin các ông cấm xe hơi vô cửa sân cho vui lòng công chúng vậy.

V. H

Truyền tin

Hội công-đồng cuộc lễ nữ thánh Jeanne d'Arc, đã gởi chương trình cuộc lễ ấy cho chánh-phủ nhựt-định, chương trình ấy thảo như vầy:

Chiều thứ bảy: Hát bóng thí của hội Lương-giáo hộ-học, hát tại Chợ mới (Halles) và sau Nhà thờ nhà nước.

Chúa-nhựt. 8 giờ làm lễ cả.—9 giờ rưỡi chơi boules, bắn súng nơi nhà xét (Cercle des Soldats et Marins).—3 giờ rưỡi 1· Cuộc đua ngựa trọng thể; 2 Các cuộc đua tại trường đua xe.

Chương trình cuộc đua tranh vô địch Nam kỳ trong 100 thước và chạy có nghỉ. Cũng có cuộc thi các học-sanh chạy 60 thước và chạy có nghỉ.

Đua xe máy chạy 1.000 thước, có phần thưởng. chạy đua 20 ki-lô-mét.

Cuộc đua cho ty vỏ (cuộc đua thi ty vỏ và cuộc thể duc rất vui vẻ.) Vô cửa khỏi trả tiền.

Đến bốn giờ rưỡi, đãi tiệc trẻ con tại nhà âm nhạc (Philharmonique).

Đại biểu hội bảo-chương
nơi bàn hội cuộc lễ
COLONEL SÉE

Tân hôn

Hôm chúa-nhựt tuần rồi, ông Trần-van-Tròn, Cai-tổng Trà nhiêu thượng (Trảvinh) có đưa lịnh ái là cô *Trần-thị-Mùi* vầy duyên cùng thầy *Lý-văn-Được*, Thơ ký tại tòa-bố Travinh.

Đám cưới rất long trọng, có dủ viên quan quí chức đến dự.

Vậy tôi xin chúc cho tân lang và tân nhơn:

Trăm năm kết tóc, hưu phước trọn đời, con cháu đông người hết lòng vì nước.

H.-VĂN-NGÀ.

Mới hay tin lành rằng đến ngày 12 Mai 1925, ông bạn *Đào-duy Tố*, Cai-trưởng Traon sẽ gá dươn cùng cô *Châu thị-Bảy* là lịnh ái ông Châu-văn-Ngọc, đại Hương-cả, ở Giồng-Riềng (Rạchgiá).

Vì tình đồng-liêu, chúng tôi có mấy lời mừng cho ông bạn có người nội trợ và cầu chúc cho vợ chồng mới:

Loan-phụng hòa minh
Sắc-cầm hảo hiệp

Ân Hậu
Đỗ văn Cao
Nguyễn-văn-Giai

Lễ tân quan

Ông Nguyễn-đức-Tú, mới đắc cử Ban-Biện tổng Lộc-thành-Trung (Chợlớn) và em ruột của ngài là ông Nguyễn-minh-Quang, Luật-khoa Cử-nhơn, Trạng sư ở Saigon, có thiết ra một tiệc rất long trọng nơi làng sở tại của hai ngài là làng Tân-trạch (Chợlớn). Đãi luôn 4 ngày, ngày mồng ba và mồng 4 đãi viên quan, ngày mồng 5 và mồng 6 đãi Cai phó-tổng, Hương-chức làng và dân sự.

Chiều bữa mồng ba có trên 10 cái xe hơi chạy, cái trước nối cái sau đến đậu tại bến gần nhà của hai ngài. Quí khách là: Ông Lê-quang-Trinh, Docteur, kiêm Hội-đồng quản hạt, ông Vĩnh và Mãn, Hội-đồng quản hạt, ông Duyên và Chợ, Đốc-học, ông Mỹ, Ingénieur, Đốc-công; ông Đốc-phủ Thể, ông Đốc-phủ Phát, ông Phủ Đầu, ông Phủ Thanh, ông Phủ Sơm, ông Phủ Trang, ông Huyện Tương, ông Huyện Hóa, ông Huyện Tuấn, còn nhiều ông tôi rất tiếc vì không biết tên mà kể cho hết. Trước khi khách bước vô nhà có ông Ban-biện Tú và ông Trạng-sư Quang ra đón rước và chào từ người. Chừng vào nhà có nhạc tây thổi bản Marseillaise mà tiếp rước.

Ông Tú và ông Quang đãi khách thật là có nghi có tiết. Tiệc chia ra ba chỗ phân biệt, một chỗ đỗ quí khách dùng rượu, chỗ dọn ăn. Khi dùng rượu và khi ngồi ăn thì có hai dạ nhạc tây của M. François Phan và nhạc Thủ ngữ, với một dạ nhạc Tiểu (Bắc cầu) và một bọn cải-lương, thay phiên nhau mà đờn và ca đặng giúp vui cho quí khách.

Đến tuần champagne, ông Nguyễn-minh-Quang đứng dậy nói bằng tiếng Pháp rất dài, đặng tỏ lời cám ơn quí khách chẳng nệ đàng xa đến chung vui như vậy. Kế ông Phủ Sơm, Chủ-quận châu thành Cholon, đứng dậy đáp lễ cũng bằng tiếng Pháp (tôi rất tiếc vì không thể lược dịch đủ lời của ông Phủ Sơm và ông Nguyễn minh-Quang vì hai ông đều nói miệng).

Mỗi khi ông Quang và ông Sơm dứt lời thì tiếng vỗ tay nghe in ỏi. Kế ông Nguyễn-đức Tú, Ban biện đứng dậy tỏ lời cám ơn quí khách. Ông Tú vừa dứt lời kế ông Huyện Tuấn cũng đứng dậy đáp lễ và chúc lành cho nhau.

Khi tiệc champagne vừa mãn thì gia chủ là ông Tú với ông Quang mời khách quan qua phòng trà và đãi rượu nữa.

Trong lúc khách quan dùng trà có ông Dominique Lai, ông Lý với ông Hiện, ba ông khi hát riêng từ người khi hát chung. tiếng hát với tiếng nhạc tây pha lẫn nhau rất vui. Ai ai cũng đều khen ba ông hát dọng như dọng tây. Đến 11 giờ khuya viên quan mới từ giả ra về.

Có một đều lạ là mấy khi ở làng có một cái lễ nào lớn đến thế, vì nhạc tây và nhạc Annam với nhạc Tiểu (Bắc cầu) lại có đốt pháo tây cho nên người trong làng đến coi rất đông chen chơn không lọt.

Riêng phần tôi cũng có dự tiệc song le phận tôi em khó mở lời kính chúc đều chi, nay tôi xin đề dôi lời mà kính chúc ông Ng đức Tú, Ban biện, đường hoạn cao thăng, trên quan yêu, dưới dân chuộng, vì nước, vì dân cho đáng một làm trai Nam Việt. Tôi cũng mừng giùm cho ông Nguyễn-minh-Quang đặng áo gấm về làng thật là vinh diệu.

Phan-thành-Hội
Cựu Giáo tập Phước-vân (Chợlớn)

Hài đàm

CHỒNG GHEN VÀ LÁO ĂN

Chồng đi chợ về bước thẳng vào buồng một chập lâu rồi kêu vợ rằng: mầy, mầy, mầy vô đây tao biểu.

Vợ dạ và bước vô, chồng và vô mặt một cái bốp và hỏi: cái gì đây hử? nói thiệt cho mau kẻo chết giờ!

Vợ. — Dữ hông, em đói ăn mở, tôi sợ minh về thấy rầy nên lén đem vô buồng múc cho nó ăn, rồi nhểu một chút dính chiếu chớ có gì đâu.

Chồng. — Thiệt hôn? Tao liếm không béo mầy chết da!

PHAN DUY

TRỒNG RĂNG
QUAN LINSKY Y CUNAUD
ở đường Chasseloup-Laubat
số nhà 15
Nhổ răng một cách rất êm ái.
Trồng răng bằng sành và răng vàng

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	10$ 75
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	10 75
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de chine)	10 75
Hongkong et Shanghai	10 75
Chartered Bank	10 75

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến dinh luôn và cái bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5$95 tới 6$05
Lúa Gò-công	6 05 — 6 15
Lúa Bãi-xàu	6 00 — 6 10
Lúa Bạc-liêu	6 15 — 6 25
Lúa Cao-man (trắng)	5 65 — 5 75
Lúa Cao-man (đỏ)	5 15 — 5 25
[illegible]	6 04 — 6 14

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc G. G. Paul Beau ở Singapore bửa 6 Mai sẽ vô tới.

Chiếc André Lebon ở Trung-Huê và Nhựt bổn bửa 13 Mai sẽ qua tới.

Chiếc Chantilly ở Marseille ngày 5 Mai sẽ qua tới.

Chiếc Amiral Ponty ở Marseille đã chạy qua Đông Pháp hôm 15 Avril 1925.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Chantilly bửa 7 Mai sẽ chạy qua Trung Huê và Nhựt-bổn.

Chiếc G. G. Paul Beau bửa 9 Mai sẽ chạy qua Singapore.

Chiếc André Lebon bửa 15 Mai sẽ chạy qua Pháp-quốc.

AI TÍN

Tiếp đặng tin buồn rằng lịnh nghiêm-thân của M. Dương-văn-Sanh Thơ ký ty Thiết lộ (Contrôle des Recettes) Saigon, đã ly trần ngày 3 Mai 1925 tại Giadinh.

Vì có việc nhà không đến đưa linh cữu đặng, tôi có mấy lời kiếu lỗi và chia buồn cùng M. Sanh và quí quyến.

HUỲNH-CÔNG-THẠNH
Chemins de fer du Sud Saigon

ĐŨA MUNG BỊCH BẠC

Saigon. — Chu Ben ga li Mo Miralamno, 44 tuổi, gát cửa hãng Perrin, nhà ở Quai de Belgique có gá nghĩa trăm năm với Thị Sáu. Chú chà thương yêu Thị Sáu không ngần, nào giấc ngủ, nào khi ăn, nếu vắn Thị Sáu thì không bao giờ chú chàng ăn ngủ cho được. Mỗi đêm, vì việc bổn phận buộc ràng, cực chẳng đã phải xách gậy mấy ra đi gát cửa, chờ lòng vắng đau đớn biết là bao. Cô Thị Sáu ở nhà, đánh áo đánh quần, ăn mặc nhõn nha, thật cũng là sung sướng lắm. Song hèm cầu «đũa mung bịch bạc» mà chịu không nổi với tiếng đời, nên tình dứt nghĩa cang thường, quyết đường chia chân rế gối! Mới đây cô ta thọp một số bạc 70$ rồi tìm phương đào tẩu, làm cho Bân ga li ta mất vợ bơ vơ, rồi mất tiền lại càng thêm giận duồi. Tức minh nên đến bót cò cho cò chứng, chờ khi gặp được vợ minh chắc cũng đem đũa ra mà bịch lại!

CÒN NỮA

Cholon. — Đọc Đ. P. số 283 thấy bài duyên chầu nợ cậu và lời phê của ông V. H. cho tên Ph. là Đồng-Trát tái lại làm cho ký giả minh cười không đặng. Thật vậy! Quả vậy! Còn một đám nữa. Cũng mượn tượng theo bài duyên chầu nợ cậu mà ký giả xin sửa lại là nợ duyên lộn ngược!

Cũng ở Phước vân có thị M. là chị ruột của tên L. có một gái gả cho tên H. Sau còn gái qua đời mà tên H. cũng còn ở theo bên nhà mẹ vợ không rõ vì có nào mẹ vợ ở góa mà một ngày một lớn bụng «giống như tiểu thuyết của L. T. T. V.»

Mẫn ôi! Ai dời lấy thùng úp miệng voi. Vì vậy cho nên bây giờ một đứa bé lối 5-7 tuổi cũng biết việc loạn luân như thế.

Thử hỏi thị M. kêu rể là tên H. bằng gì? — Có khi kêu con, ũa minh!

Còn hỏi tên H. kêu mẹ vợ bằng gì? — Có khi kêu mà ba vợ. Như thế có phải là giả mang chẳng? Ôi! Phong hóa đâu? Luân thường đâu! Cũng vì cái hạng người lòng thú nầy mà phong hóa nước nhà phải suy đồi, luân thường phải điên đảo là vậy.

Ký giả rất giận cho đờn bà sao không biết giữ minh để cho tồi phong bại tục như thế. Lỗi tại ai? Có phải tại đờn bà không? (Không mở cửa ai dám vô).

Phan Long Giang

THIÊN BẤT TÚNG GIAN

Mytho. — Hôm 30 Avril rồi đây, tên Nguyễn thị L. là vợ tên Trương văn Phường ở làng Điều-hòa bị giải đến phòng quan Biện lý về tội gian tham trộm cắp, giữa ban ngày tại nơi nhà Thị-Mụi, sự tích như sau nầy:

Ngày 29 Avril, Thị L. đi bán cá về ngang nhà Thị Mụi, lúc ấy chừng 11 giờ trưa, thấy khép cửa, nên ghé vào coi may vắn người có kiến cơ nhì tắc. Khi Thị L. đến nơi thì chẳng thấy ai, bèn xô cửa đi tuốc vô mùng tóm thâu quần áo của Thị Mụi, ròng đồ hàng lụa giá đáng trên 20$00, rồi gói vào một cái mền, đặng thừa cơ đem bỏ vô gánh. Song trời ghen ghét kẻ gian tham, khiến cho Thị-Mụi về gặp, bắt tại trận mới tri hô lên cho nội xóm hay, và kêu lính tuần thành đến bắt. Nên nay quan Biện lý còn giam Thị L. tại khám Mytho, rồi vài ngày đây sẽ ban khen cho nó ít tháng áo cơm, đặng bỏ tánh gian tham, thói tệ.

ÔNG MEN HÀNH HAY LÀ ANH HÙNG

Ngày 1er Mai rồi đây, tại ấp Hòa-đức xảy ra một đám đánh lộn như sau nầy: Nguyên tên Nguyễn văn Nguyên và tên Trần văn Khôi chẳng biết có xích mích thù hềm chi hay chăng, nhưng mà hai người gặp nhau, thì kẻ đánh người xô, (ra oai cọp), vật đá tưng bừng, làm cho vỡ xóm, ai dỗ mắt vào cũng đều kinh tâm táng đởm. Khi ấy chẳng biết tên Khôi thất thể hay sao đó, mới bị gãy răng chảy máu, bỏn chạy kêu lính tráng om sòm hầu xin người tiếp cứu.

Khi lính tuần thành bắt cả hai đem về ông Cò, phạt mỗi tên 0$80 về tội làm rầy rà cực lòng ngài phán đoán (Đó bạn dực tương tri ngư ông đắc lợi là vậy). Song tánh nết tên Nguyễn văn Nguyên nầy rất nên lỗ mãng chẳng kể đếm đến mẹ cha, hễ uống rượu vào thì phá xóm phá làng không kiên dè người tuổi tác, chú bác cũng không chừa, anh em cũng chẳng đếm, thường xưng hửng xưng bá tại xóm ấy luôn luôn, ai nghe tới đều gớm ghiết cái thói giả mang của nó. Vậy ước ao mỗi khi tên Nguyên có say sưa, lỗ mãng, thì hương chức làng ở tại ấp đó cũng nên bắt nó đem đến nhà công giam cầm bỏ đói no vài ngày ắt có lẽ nó phải chừa bỏ thói ngan dọc ấy.

LẠ NỖI THÌ VÔ

Ngày 1er Mai tên Ramas ở Saigon xuống, gặp tên Médinessah ở Mytho cũng đồng một nước (Chà bán vải) xáp nhau lăng liêu một hồi, mới bắt sưa. kẻ dủ người thoi đấm, thiếu chút nữa là mã-tà, song nhờ có mấy ông Tảo, đều giảng cang, không thì cũng bị phạt ít cắt. Đó một xứ sở, một nòi giống nhau, sang qua Nam Việt bôn tro dãi trấu mà chẳng biết thương nhau, lại tranh lời cao thấp, hơn thua, mà sanh sự bất hòa như thế; hay là cũng vì ba miếng cà ri mà giận hờn cho đến dỗi đánh dập vậy a lọ nỗi?

TÌM RƯỢU LẬU

Phụnghiệp — Ngày 23 Avril 1925, lúc 1 giờ trưa trong làng Phụng-hiệp có chỗ ra nhà thương Cầnthơ tên Phạm văn Chánh 42 tuổi bị bắn một vít vô bụng. Hỏi thăm thì tên Chánh khai rằng: ngày 22 Avril nó đi tới nhà tên Lương mà ăn đám giỗ, chừng nó về nhà lại nghe nói có Tào-cáo đến nhà tên Lương mà xét rượu lậu, nó bèn trở lại đứng ngoài nghe ông tây nói, trong nhà có đặt rượu lậu, nên làm tiệc đây, vậy phải để cho ông xét nhà mà kiếm rượu lậu. Nói rồi ông xăm xăm đi vô buồng, người chủ nhà cản lại nói: không có giống gì đâu mà xét. Ông tây không chịu nghe, xô đùa người chủ nhà mà đi, lúc đó cũng có tên Lê-văn-Nhung là lính đi theo ông Tào cáo áp vô đánh người trong nhà đặng dẹp đường cho ông vô. mấy người bên níu tên lính rồi 2 bên xô đẩy ấu xé với nhau, ông tây bèn rút súng ra, ai nấy thấy súng cản kinh bỏ chạy, ông bèn rược theo mà bắn, lúc đó tên Chánh cũng chạy, nhưng bị ông bắn một phát súng trúng té nhào. Đây là lời tên Phạm văn Chánh khai, song ngay gian không ắc được. Có lẽ lúc tên lính (Douanes et Régies) cậy oai ông Tào-cáo, thoi đá tưng bừng đó, thì mấy người bị đánh đau trở quạo, thế cũng đánh trả lại với tên lính, hoặc là ông Tào-cáo tiếp tên lính mà đánh người trong nhà. Rồi sẵn ý giận, họ đánh luôn tới ông, nên ông nổi xung rút súng sáu ra bắn mà chữa minh. lúc chạy lộn xộn tên Chánh hứng lấy đạn tế nhau tựu-xạy! Đây cũng là không ắc phải quấy. — Vì lẽ tự nhiên, ai cũng cờ nói phần phải chỗ minh.

Qua bữa sau ông Tào cáo Rougé và tên lính Lê văn Nhung có đến nhà thương khai bịnh và xin thuốc, thì thấy M. Rougé trầy trán còn tên lính Nhung bị bầm sau lưng chút ít; lại khai rằng ngày đó đi xét rượu lậu bị mấy người ấy đánh.

Việc còn đang tra xét, chưa rõ ai quấy ai phải, còn bịnh của tên Phạm văn Chánh xem cũng là nặng, vì chưa có thể múc lấy đạn ra được. Lại cũng không nghe nói bắt được tỉnh rượu lậu nào hết trong vụ nầy.

XE GIẾT NGƯỜI

Cầnthơ. — Ngày thứ hai 27 Avril, một cái xe hơi lớn của hãng xe Nguyễn thành Điểm (Vinhlong) lúc 6 giờ sớm mai ở tại Cầnthơ chở 21 người bộ hành đi qua Vinhlong, khi xe qua đò rồi chạy khỏi cầu sắc lớn chợ Cáivồn, rồi phải nổ bánh, trớn xe chạy mạnh dụng nhằm cột dây thép muốn xiêu, rồi trả lại lũi tuốc xuống ruộng ngả nằm nghiên chinh chồng ở đó. Lúc xe vừa ngả rủi có một bà già té ra ngoài bị xe đè chết tốt. Nghe lại thì chuyến xe đó không có tên sớp-phơ cầm bánh, lại để tên Thọ là công trô lơ không có giấy chứng làm sớp-phơ ngồi cầm bánh, nó lại thả mấy chạy mau, chừng bị nổ bánh, tài nào kềm cho kịp nên phải có việc rủi ro như thế. Trong 21 người hành khách thì có người đờn bà khác bầm cánh tay và 1, 2 người bị dụng nhằm nhau song cả thảy đ.u nhẹ nhàn, duy có bà Nguyễn thị Giác, 54 tuổi, ở làng Thường-thạnh, Cáirăng, bị xe đè mà chết. Thảm thương thay!

Hiện nay tên Thọ đã bị giam cầm chờ ngày phán xử.

SỰ KHUYẾT ĐIỂM CỦA LÀNG LONGTUYỀN

Làng Longtuyền là một làng cũng lớn, công thị từ trong hạt, so cùng Cairăng, Trà-ôn, Ômôn, thì chẳng kém sút bao nhiêu, còn nói chi dân số đông, nhà giàu nhiều, công nho dư, dư cho đến dỗi phải cho làng khác mượn nữa. Vậy mà sao tôi còn nói khuyết điểm, số là đàng sá rất u trệ, dơ dáy, đá lổng chổng. Làng nầy ở cách châu thành Cầnthơ không bao xa, chỉ có 5 ngàn 490 thước mà thôi, mà sao không ai sửa soạn, lúc ban đêm đồm ra ngoài đường thấy phần nhiều kẻ đi đường dốt duốt mà đi thì đủ biết kẻ có phần trị phần trị trong làng ra thế nào. Làng thì có hai con đường, một con đường trước bắt từ đầu cầu dài vô tới chợ thì chẳng có một cái đèn nào hết, một con đường sau từ nhà bảo sanh vô tới nhà việc cũng không đèn, lúc có trăng còn khá, đến khi tối trời thì chẳng có kẻ vãn lai, vì sợ kẻ trộm đạo, ỷ tối trời, núp theo đường giựt đồ rồi chạy, thì biết đâu mà truy tầm. Còn trên cầu thì chỉ có một cái đèn thấy leo lét nơi chính giữa cầu, ai dời một cái cầu lối 100 thước bề dài mà có một có cái đèn leo lét thì bảo sao kẻ gian nhân không khuấy nhiễu lê dân. Làng cũng có lính làng đặt ra canh gát vậy, song le rất hờ hửng, trại lính thì dời vô ngã tư (từ chợ vô đó có trên ngàn thước) ấy đặng canh giùm ăn cướp, ăn trộm, cho xóm nhà giàu, đã có súng mà còn phụ thêm lính mới lạ, còn chợ búa lúc ban đêm, ban ngày, rủi có xảy ra việc chi, kêu la lạc dọng mà thầy tên lính nào rằng hết sức thì trong vài giờ mới có lính tới. Hương chức làng ở xa châu thành, trại lính cũng xa chợ, chỉ có một tên phó hương quản ở gần chợ mà thôi, đường ấy kẻ gian tế còn sợ chi ai mà chẳng tung hoành. Ôi! viết đến đây tôi rất buồn giùm cho làng Longtuyền, cách sắp đặt rất sơ sài mà canh tuần cũng bơ thờ đến dỗi.

Vậy kẻ viết bài nầy hết lòng ngửa trông kẻ có phần trị phần trị trong tổng ghé mắt thị dân, chúng tôi lấy làm đội ơn lắm lắm.

Bình-thủy: Nguyễn-phước-Sanh

THƯƠNG XUYÊN PHẢN LÀNG

Sốctrăng. — Hồi sớm mai ngày 29 Avril 1925 Hương-quản làng An-Trạch có giải tới Tòa vụ tên Hà-văn-Diệu, thương xuyên của làng về tội lấy dao nhỏ đâm Hương-sư Hàng-Sô trúng một vít nơi ngực và một vít hông, cũng nặng.

Có tích như vầy: trong đêm 28 Avril 1925, Hương-sư Hàng-Sô gát tại nhà việc làng, và tựu dân cùng hương chức nhỏ đi tuần phòng trong làng, đến khuya trở về nhà việc nghỉ, rồi sai biểu tên thương xuyên Diệu đi nấu cháo ăn, đặng đi tuần nữa, thì tên thương xuyên Diệu bất tuân, nên Hương-sư có rầy nó, thì nó không nhịn, lại lấy cái dao mà đâm Hương-sư thình lình, nhờ có hương chức nhỏ và dân tuần ở đó tiếp bắt được.

Nay quan Biện-lý đã giam tên Hà-văn-Diệu, chờ ngày Tòa xử, còn Hương-sư chở lên nhà thương Sốctrăng nhờ quan thầy thuốc điều trị, mấy vít bị đâm ấy đã bớt rồi.

Ước xin quan Tòa Sốctrăng xử phạt tên Hà-văn-Diệu một cách nặng nề đặng làm gương cho kẻ khác, vì nó là thương xuyên tay sai của làng, mà dám bất tuân lịnh Hương-sư sai biểu, và chống cự rồi đâm Hương-sư, trong lúc làm việc bổn phận.

Chơn-Kim

Lời rao

Cần dùng gấp một thầy đủ sức dạy rút một hai đứa trẻ đặng thi Certificat d'études primaires.

Lương từ 50 tới 60.$00 và được ăn cơm và ở tại nhà chủ.

Xin đến hỏi M. Huyện Vi.

(Giadinh).

H. DELPEYRAT
Khi trước là Hãng H. POURTOU
ở số nhà 23bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI-VỊ, RƯỢU TIÊU-HÓA

Cáo bạch

Kính tỏ cùng lục-châu chư tôn biết rằng: Tôi có một người con trai tên là La-văn-Tỷ dit Chí-Thiện, vì đã hoan đàng lâu nay, nên tôi chẳng nhìn biết tới nữa. Vậy nợ nần gì của tên Tỷ dit Thiện nói trên đây làm ra cũng là việc chi khác nữa tôi chẳng biết đến.

La-tứ-Âu,
Commerçant, Hàtiên.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn dược rỏ: những các thứ thuốc cao, đơn, huờn, tán của bổn đường, đều là thuốc của ông lương-y Vi-Tá-Sanh bổn thân ra công chọn lựa các thứ thánh dược nơi mấy danh san, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông Phật mập mà làm ký hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn huờn tán, rồi nó nhái theo hiệu Nhị Thiên Đường, như là Thiên....... Đường) hay (Tiên... Đường) vân vân và làm những bao, những hộp, những ve, giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nên chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông Phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

Nhị-Thiên-Đường.
38, rue de Canton, 38, Cholon.
Chủ-nhơn cẩn-cáo.

MUỐN BÁN

Một cái xe-hơi nhỏ, bốn chỗ ngồi, còn tốt, ít đi, giá 700$00.

Muốn hỏi xin lại đường Pellerin số nhà 52.

Tám năm danh tiếng

Nhà họa chơn-dung
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
57 rue Catinat 57. — SAIGON!

Thợ vẽ có bằng-cấp trường Xảo-Nghệ và 3 cái bằng-cấp Đấu-xảo. Năm 1922 dự cuộc Đấu-xảo Marseille đặng thưởng Médaille và bằng-cấp danh dự.

Kính thưa quí-vị.

Trót 7 năm trường, quí-vị thường thấy tên nhà Họa-chơn-dung Nguyễn-đức-Nhuận trên các tờ báo, nào là lời khen thơ tặng của các danh gia; thì quí vị cũng trọn tin bổn hiệu. Nhơn vì trót năm nay, vì hình vẽ nhiều quá phần tôi cũng nhiều việc, nên có bê trễ về sự họa-chơn dung; xin quí vị miễn cho. Kể từ ngày nay, các việc tôi đã sắp đặt có thứ tự, quyết chẳng còn trễ nải, và đã dời nhà họa chơn dung của tôi lại đường Catinat số 57 là nơi thị-tứ nhứt ở Saigon; phòng chưn hình kiểu thì chưn ở dưới, còn phòng họa thì để trên lầu. Công việc làm tôi sẽ hết lòng sốt sắn và kỹ-lưỡng, cho vui lòng quí khách.

Nay kính
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN.
Cẩn bạch.

Những
Đồ hộp hiệu
CASSEGRAIN
đều
NGON
Thượng hạng

L. JACQUE et Cie
CÓ TRỮ BÁN

Đồ âm công kiểu văn minh họ đạo khiên hoặc đi xe hơi cũng đặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn đã cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chỗ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sấp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN

54, đường Viénot

Giấy phố Chà bán vải

Ngang Chợ-mới Saigon

Chư tôn ở lục-châu có dịp đến Saigon, muốn mua đồ chẳng cần tìm đâu cho thất công, xin mời lại tiệm tôi, có bán đủ các món đồ kể sau đây: Đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ. Máy hát xoàn và kiếm, nhiều kiểu thiệt tốt và có dĩa hát cải lương. Có trữ nón Casque hiệu « COQ GAULOIS » và « Forme Anglaise », đồ bằng pha ly và Aluminium đủ thứ. Có các kiểu đèn cao, thấp, hộng Huê-kỳ, chưn cẩm thạch, có hoa li đa tây, có các thứ đồng hồ rẻ, đồng hồ đeo tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ, máy móc cũng tốt, có giấy bảo lãnh năm năm.

Tiệm tôi lại có làm Đại-lý giầy tây hiệu « *Ông Cọp* », áo sơ mi, cols, régates, vớ, đủ kiểu đủ màu, có áo Pardessus, bằng cau su và gabardine, giá rẻ lắm

Yêu nhau giúp cũng thương trường
Người sau tập bước theo đường ấy đi...
Ngoại bang hết dám thị khi

Công-ti Quản-hạt đại thương

Công-ti nặc danh vốn 30 000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

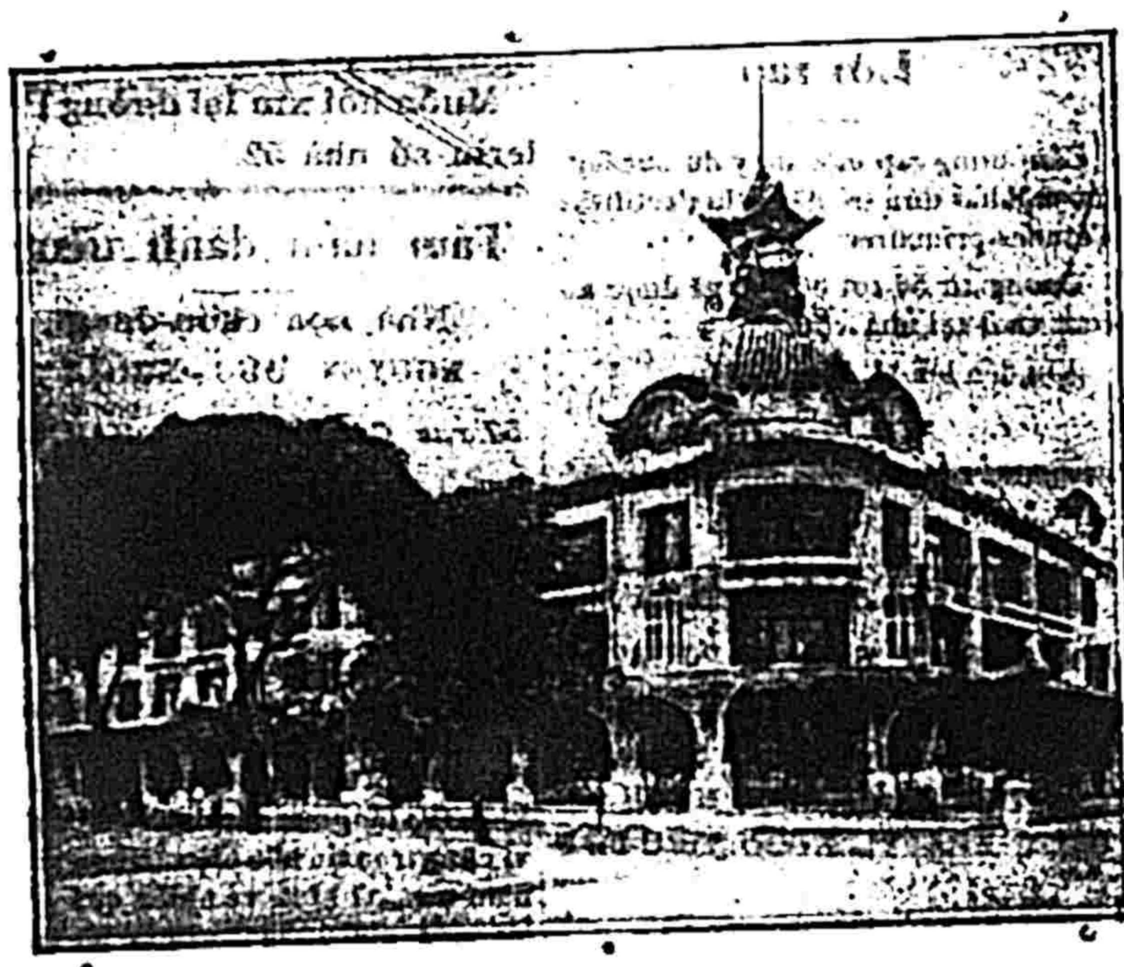

Thứ sáu 1er Mai tới 11 Mai

Chưng bán đồ làm kiểu vô số

như : Dầu thơm — Đồ trang điểm — Đồng hồ — Đồ vàng bạc — Giày
Đồ nấu ăn — Dao — Đồ gốm và đồ kiểu — Bàn chải — Vệ sanh
Đèn khí — Đèn đuốt — thể thao — Đồ đi dương —
Đồ nhạc — Áo sơ-mi đờn ông
Áo trong đờn bà — Giày — Đồ ăn

PHÒNG GỌT MÓNG TAY

PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45 / Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ 30

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG

XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điển-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

Xin ghé mắt !

TÀI PHÁT KHÁCH-LẦU

CỦA M. TRẦN-XẢO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi chăm nghe sự chê khen thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn ràng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÀI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm ; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ sai vặt (boy) đều dễ khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé lại « Tài-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí cước.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ đồ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trữ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F. R. F. D. HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A. F. DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán cơm tây (Restaurant) và bán cà-phê.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghinh trân trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn : TRẦN-XẢO dit KHÁ.

Duy-Xuân ấn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ấn-quán,
kính mời.

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE

Vente en gros et détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH

(đường Carpeaux (đường d'Adran cũ)

SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng ... và bằng đá cẩm-thạch

Dạy học đánh máy, mỗi tháng 8$00. Phải học ít nữa là ba tháng. Trường không có lãnh học trò ở trong, mà có thể gởi nơi nào tiện, cứ mỗi tháng tiền cơm 10$. Tiền trường phải đóng trước. Học comptabilité pratique mỗi tháng 10$ mỗi tuần học ba lần (ban đêm). Học trong sáu tháng biết đủ làm việc.

COURS DE DACTYLOGRAPHIE & DE COMPTABILITÉ PRATIQUE
10, Rue Martin des Pallières en face de la gare de Dakao
SAIGON

Chúng tôi có lãnh chép giấy tờ bằng máy viết và làm sổ sách cho các thương gia. Làm mau, giá rẻ.
Xin do nơi :

N. Nguyễn-văn-Mai

Muốn bán

Một cái xe hơi Renault, 10 H. P. kiểu 1921, năm chỗ ngồi, xe còn mới và đủ đồ phụ tùng.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn quán mà thương nghị giá cả.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux titre "FIX"

Vendus en francs aux prix de France

Colliers de 20 à 50 Fr.
Chaines montre de 45 à 90 Fr.
Sautoirs de 100 à 150 Fr.
Bagues dame de 9 à 30 Fr.
Bagues homme de 20 à 50 Fr.
Broches de 12 à 30 Fr.
Broches barrettes de 20 à 50 Fr.
Epingles cravate de 6 à 30 Fr.
Epingles foulard de 15 à 40 Fr.
Boutons manchettes de 20 à 60 Fr.
Médailles religieuses et fantaisies de 6 à 30 Fr.
Breloques de 5.50 à 25 Fr.
Boucles d'oreilles de 6 50 à 30 Fr.

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay ; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm cúng chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mắt vô-cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chồ tôi, là M Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Lareynière
Saigon

A. DENHOLM

Nº 36-38, Rue Lefèvre Nº 36-38

SAIGON

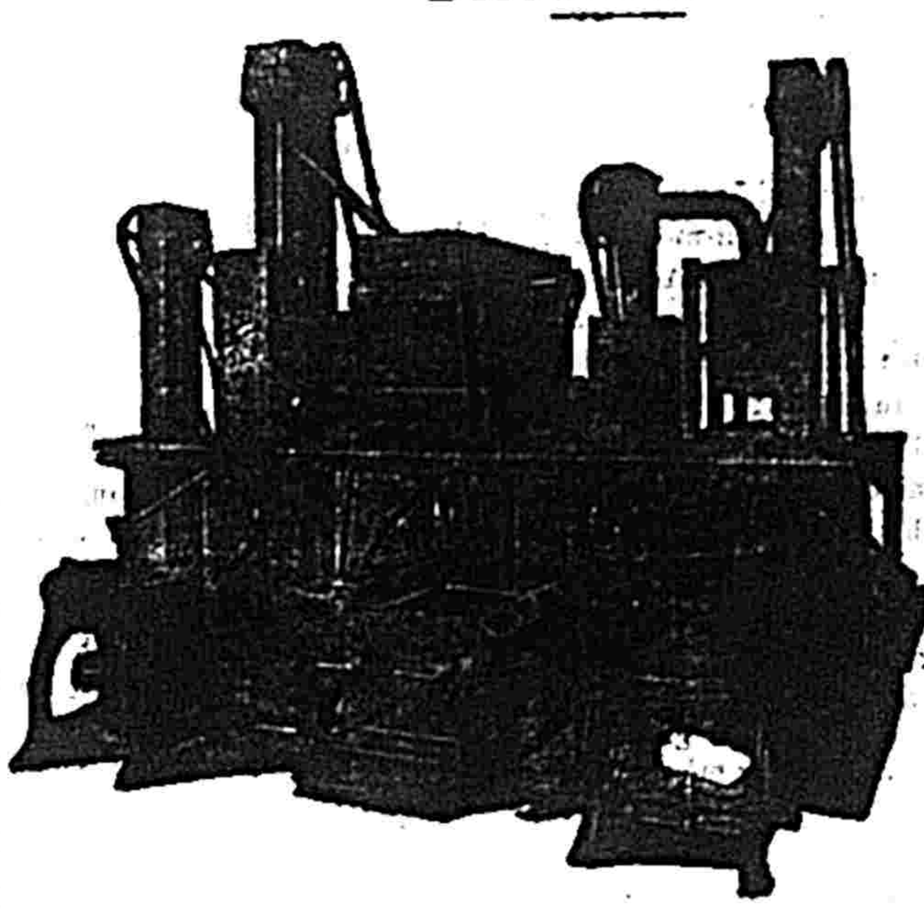

... và việc ráp máy xay lúa gạo. Đã ráp ... cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 100 tấn ở tại Đông-Pháp. Cam kết chắc phần về sự lúa gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy móc.

NGUYÊN GIÀN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỒI SÚ-DE V. V GIÁ PHẢI CHĂNG

NHÃN CON-BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ

« Rivesaltes »

VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng

« Courtalet »

VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nài cho đặng nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, nhảy trên thùng « BARIT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

Nhà buôn Vĩnh-xuân-Long

Tại BàChiểu làng *Thạnh-mỹ-An (Giadinh)* ở tại con đường vòng Bà-Chiểu qua Thị-Nghè. Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vĩnh-xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, *dầu*, *sao*, *gõ*, *thao-lao*, *vấp*, vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, tùy thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tấm*, *đá miếng*, *dầu con rái*, và *chai* để xảm hay là trét ghe. Các món kể trên đây gốc ở Tâyninh đem xuống.

Giá thiệt rẻ, chở tới chỗ.

NGUYỄN-VĂN-THỌ
Marchand de bois

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Carabelli
Đường Kinh-lấp, đường Carabelli

SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ. Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL d'ANNAM (*NAM-VIỆT Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cho tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một gian phòng ngủ rất mát mẻ tại đường Carabelli, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

O'N ĐẾN OÁN TRẢ

Tác giả : NGUYỄN-TỈNH-YÊN

(Tiếp theo)

Vậy thì đối với phận gái đục, trong thời duyên phận chung thân của nàng cũng là dang dở... Thế nên chi nàng vừa đọc dứt cái thơ thì liền té ngửa ra bất tỉnh... May ra khi đó con Liễu đang lau chùi bộ ván bên kia thấy vậy nó liền la oán lên. Bây giờ tôi tớ trong nhà đều lăng xăng lộn xộn... con Liễu thì chạy đi lấy dầu thoa bóp ; còn mấy đứa kia thì đứa cái ngọ đưa nói nầy làm động đến ông thân nàng thức dậy. Thầy nghe rộn ràng nên lật đật chạy ra. Thầy ra đến nơi thì cái thơ nàng cũng còn cầm trong tay đó, thầy lấy cái thơ, và vội và đổ thuốc cho nàng. Lần lần nàng được tỉnh mở mắt, ra ngó thấy ông thân nàng hãy còn ngồi bên cạnh, đang chăm chỉ đọc thơ, cũng lộ ra vẻ có trăm sầu ngàn giận.

Ngó vào bức tranh sầu thảm nầy, tưởng cũng có thể làm gương cho mấy cô thiếu nữ về sau, để được soi mình ra lành ! ! Ấy vì tội trộm lén mẹ cha, cùng trai nữ hẹn non thề, nên ngày nay phải có sự lở làng nhục nhã như vầy, cũng bận đến mẹ cha sầu thảm ! Quả như lời đã định trước kia ! .. Thầy đọc hết cái thơ, thì rõ cả mọi điều... biết con mình tự tung tự tác chẳng nghe lời dạy bảo khuyên răn, nên bây giờ mới ra nông nỗi... Thầy buồn nhiều giận nhiều, nhưng nghĩ chẳng lẽ vầy chăm mà tay nở chặt tay, bây giờ có đánh đập rầy la đến thế nào chuyện cũng đã lở dở. Thế nên thầy bấm bụng gọi nàng mà nói :

— « Nầy con, con có biết tội lỗi con là đường nào chăng ? Con có biết con làm cho chuyện ra như vầy là làm cho nhục nhã tông môn chăng ? Dòng giống nhà ta không phải là dòng giống không danh giáo, mà để cho con làm ra điều trong bộc trên giâu, chẳng khác đứa hoa tường liễu ngõ ! Ôi, thẹn thuồng nhục nhã cùng người biết mấy ! ! Là con phải biết phận gái khuê môn bất xuất bến nước mười hai, trong nhờ đục chịu, mà đợi chờ nơi cậy mối nhân mạnh cho cha mẹ ưng lòng, rồi sau sẽ tòng phu xuất giá ! Thế mới tròn phận đạo của con ! Thế mới khỏi bận đến mẹ-cha buồn-thẹn ! ! Nhưng nầy không .. con chẳng đợi lịnh mẹ cha, dám trộm đến biển - hẹn non thề, cùng Đoàn công-Dụng kia giao kết. Thế bởi tội tự-tung tự-tác của con nên bây giờ mới ra đến đầu lở-làn duyên-phận ! Bây giờ chàng lại phụ con, thật chàng làm cho nhục-nhã nhà mình biết mấy ! Thế ta phải làm làm sao ; chớ đã vầy thì còn chi là danh giá ! Còn chi là hổ-thẹn bằng ! Mặt mũi nào mà ngó cùng thiên-hạ ! »

Nói đến đây thầy đỏ sắc hào-quang, vỗ bàn dập ghế ! Còn nàng tự hồi nầy giờ chỉ có nằm lẳng lặng mà nghe cùn - khóc - than rầm - rức. Bây giờ nghe ông thân nàng giận-dữ thì lòng nàng bấn loạn. Nàng cũng tự biết lỗi mình, nhưng dường như chẳng còn có chút trí nào nào trong gan-óc, nên không biết nói sao, chỉ có khóc-than tức tửi.

Thầy vừa nói vừa đi vô đi ra suy nghĩ. Các cô thay, hồi thầy đang giận - dữ mà lại dường như có người xúi biểu thêm ! phải rửa hờn trả oán. Ừ . . . phải, ta phải toan rửa sạch hờn nầy, bằng chẳng thì lấy làm nhục-nhã lắm ! Hổ-thẹn lắm ! Nhưng mà ta phải làm sao ? Thừa dịp chàng muốn đòi lại những thơ từ, thì ta gạt chàng tới đây, rồi sẽ rửa hờn trả oán chăng ? Không . . . ta không dành làm đều áo - đức hẹp hòi như thế ! . . . Nếu chẳng vậy, thì ta phải bỏ qua chuyện nầy sao ? . . . Cũng không ! . . . Ta bỏ qua thì còn chi là ta nữa ! Và lại chàng cũng không có biết gì là áo-đức, g là nhân tâm đâu ! Bởi vậy nên chàng mới làm như vầy, là làm cho dòng-giống nhà ta nhục nhã ! Thế ta cũng dung chàng nữa sao ? ! ! »

Bao giờ đến suy-tính hoặc việc ... hành của người đang phải ngộ cảnh buồn lòng giận dữ thì cũng phải ra lầm ấy là lẽ có nhiên ; thế nên thầy kêu nàng mà nói rằng :

« Chuyện đến nông nỗi nầy con còn tiếc thương Đoàn công Dụng nữa chăng ? Con có dám đem cho cái điều xấu hổ cho dòng - họ chăng ? Cha quyết phải rửa hờn ! Chàng đã gạt gẫm con rồi ! ! Không còn nhơn-tình gì nữa ! Vậy con hãy viết thơ gạt cho chàng đến đây, cha không có thể dung tha cho chàng được ! Cha đã suy nghĩ rồi, viết đi ! »

Nghe cha dạy vậy chẳng dám chẳng vâng, vì nàng vẫn tự biết lỗi mình quá nặng, thêm cha đang lúc nóng lòng và lại nàng cũng muốn được gặp chàng để có nhiều nâng ... đều cho đã giận. Thế nên nàng vâng lời ... không ...

« Thơ ấy như vầy :

« Kính chàng.

« Em đã được đọc cái thơ chàng rồi ! « Vậy đến bây giờ tối nầy chàng hãy « lập-tức đến cửa sau vườn nhà em, « mà lấy lại mấy cái thơ, cũng cho em « được tỏ ít lời tâm sự. Sau khi đưa « rồi cái thơ thì em trông cho mau tới ! »

Huê

(Sau sẽ tiếp theo)

ĐÁNH DÂY THÉP

Để như vầy:

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Cholon

DÂY THÉP NÓI

Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÀN CAO THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN BÀI THÀNH HIỆU NHƯ SAU NẦY

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HUỜN

(Thuốc hoàn bổ-thận có danh)

Dám tưởng trong thân thể con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên hao kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc nầy mà bổ tinh thần thì mới đặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TẾ-SANH, gắn hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG-BỔ-THẬN-HOÀN » nầy, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoẻ hòa tỳ vị, bồi khí sung thần, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di-tinh, tinh tiết dầm dề, mồ hôi lai láng, hoặc bạ nguơn suy nhược, thận kém óc lòng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng.

Bởi các chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc nầy thì như cây khô mà được mưa móc nhuần gội, trở nên sung túc tinh thần, nở nang da thịt.

Thuốc hoàn nầy mà dùng nhiều chứng nào thì càng tốt chứng nấy, sống lâu sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiệu nghiệm lạ thường, rất quí trên đời, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí vị có mua thuốc nầy thì nài cho được các hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, nhãn Ông Phật kẻo lầm đồ giả, uống vào sanh bịnh bởi [illegible] hỗ giả mạo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống hai huờn, sớm mai thức dậy uống một huờn, chiều trước khi đi ngủ uống một huờn: hãy dùng nước muối mằng mặn hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.

Mỗi hộp 6 huờn giá là........ 0$60

Hộp cây mun 6 hoàn giá là 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên bề khi hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng môi tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh Sơn bên Trung Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tễ thuốc bá bổ Trân - Qui mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tư âm bổ dương rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thứ thuốc nầy thiệt là đại bổ hết nóng nảy, không hồi hộp, ít khát nước, Cố-thần-nguơn, an tâm thần, sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoảng hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh hậu thất điều hoặc nhứt thiết lao tư thương tổn, hoặc đau lưng yếu gối.

Chí như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế, huyết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngũ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguơn khí ắt phục; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc để bổ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt, nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho bang tộc trưởng thì quí biết dường nào.

Giá mỗi thố là . . . . 0$80

TRÂN-CHÂU PHẤN

Thứ phấn nầy của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hỏa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sảy, gãi quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rất khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn nầy mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh hết liền.

Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng mặt mày, mình mẩy cho thường, thì nó trừ đặng những mồ hôi nhớt tanh, nó lại làm cho cả mình đặng sạch sẽ thơm tho thêm nữa.

CÁCH DÙNG: Mỗi khi tắm rửa sạch-sẽ rồi thì dùng thứ phấn nầy mà thoa hết cùng mình.

Mỗi hộp giá là . . . 0$35

VI-TẾ SANH CHẾ TRẦN BÌ

Đời nay họ hay dùng 2 vị ngọt và mặn mà chế vị Trần-Bì nghĩa là đường với muối mà thôi, chớ họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặn quá thì hay khác nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trần-Bì.

Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ Vi-Tế-Sanh tuân theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn phục linh, kiết-cánh, cang-cáo, nguơn-sâm, bán-hạ, cam-thảo, và ô-môi nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạc-hà, tam chưng tam sái; rồi lại còn dùng những Huê-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thị-sương, và hạnh-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi gió cho khô.

Bởi có làm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng; dược phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặn, ngũ vị đều đủ, hễ bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có muối ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại sanh nước miếng, trừ phong đuổng phổi, giải khát hết ho.

Đờn ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thử rồi mới biết cách chế Trần-bì của bổn Đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, hễ dùng nó thường thì càng bổ ích.

Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật của Nhị-thiên-đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Mỗi thố giá là . . . . . 0$12

Mỗi lố 12 thố 1 20

LỤC VỊ-ĐỊA-HOÀN-HUỜN

Thứ thuốc huờn nầy nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.

Trị những các chứng bịnh như là: Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khó khăn, đau lưng nhức cẳng, tinh thần hao tổn, hình vóc ốm gầy tứ chi bải hoải hay rịnh mồ hôi, ho khan tắc tiếng, xây xẩm mặt mày, nóng nảy bào bọt, lưỡi khô cổ gắt, tinh huyết kém hao, đêm ngủ di tinh, tiểu tiện có huyết hoặc có nhọt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, nhứt nhứt thảy đều dùng được.

Thuốc huờn nầy tư nhuận tinh-huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.

Mỗi buổi sớm mai và tối uống chừng bốn chỉ, uống với nước muối mằng-mằng.

Con nít uống chừng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kiện tỳ khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.

Kị củ cải trắng và đồ lạnh - lẽo ngưng trệ chẳng nên ăn

Mỗi hộp giá là....... 0$30

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật-mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHẪN DƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương ảo diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối xốn xang, hoặc chảy nước mắt sống, hoặc sợ chói mà không dám ngó chữ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như ban nhãn-hoạn thảy đều dùng đặng cả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, kị uống rượu cùng ăn đồ chiên xào nóng nảy

Mỗi ve lớn giá là . . . . . . 1$00

Mỗi ve nhỏ giá là 0 30

[illegible]N LÒA KIỂU MỚI

[illegible] LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo

Bán tại tiệm

TRẦN QUANG-NGHIÊM

[illegible] đường d'Espagne Saigon

TRƯƠNG-THÁI-TRỨ

Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCHLẦU

Rue Amiral Courbet Saigon de 29 à 35

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-lịch và lại khoản khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đẹp đặng vừa ý. Boy rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách bị muốn du-lịch.

LÂM-QUA NG-RỒI

Chủ nhiệm.

Trần-quang-Xuân

1[illegible], Rue d'Espagne

TẠI CHỢ MỚI SAIGON

Bán sỉ và bán lẻ.

Đồ nhôm đủ thứ.

Đồng hồ để kiếm, đồng hồ thường.

Giày dép Bảo-kỳ.

Ghế Thonet thiệt.

Mền ni, mền bông.

Xe máy và đồ phụ tùng.

Đồ tạp hóa, vân vân....

GIÁ NHẸ.

Nhà làm nón Lê-v-Chân

MOCAY (Ville)

Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặc công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sỉ. Vậy xin các vị thân chủ cả tưởng tình có cặp giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất cám tình.

Mandat cùng là thơ gởi hỏi điều chi xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).

Kính cáo.

Sách mới xuất bản

Hay và phi-thường

MƯỢN SẮC GIẾT NGƯỜI

Thức tỉnh khách làng chơi,

Thức tỉnh lòng người con mê-muội.

Giá. . . . . 0$25

Cách thử người tình

Gan ruột đàn-ông và gan ruột đàn-bà đối với ái-tình

Tình thế nào là thiệt?

Tình thế nào là giả?

Giá. . . . . 0$25

Người viết: TRƯƠNG-QUANG-TIỀN

Có để bán tại Đông-Pháp Thời-Báo

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào, ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thăm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tấn tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hậu cảm quí khách.

Vì tình quyến thiết càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nổi tiếp đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiệu là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace-Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huê số của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính

Quảng-lợi. M. Hiền

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 153-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, đúng máy điển đồi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vẽ tâm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đồ rào mà

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy bơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY

BOTINIER

Réparation des Raquettes

Rue Turc nº 14

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thức, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi to vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 99 và 101

(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu bánh xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt đã thay trong bánh. kiến đèn tây, đồ bất kể xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiếng, bình đồ thắp đèn khí đá theo xe. [illegible] xe. — và sửa xe.

Cũ. xin quí khách có dịp đến Đất Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi dạ thiếu mua giúp làm ngồi, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi, cùng giá cả tôi sẵn lòng hầu đáp

Chủ nhơn cẩn khải.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1906

Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quai A. Ouerey

Đường mé sông nhẹ đi ra

TIỆM NGÁNH CÓ TRỮ ĐỦ MÓN

1° Tại *Mytho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe hơi; 2° Tại *Cântho* đường mé sông, ngay cầu tàu của khách-trú; 3° Tại *Travinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Rạchgiá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, váng, đều đóng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị học gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và bồi âm liền.

Mandat và dây thép thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA Laithiêu.

THI-THƠ

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier, ancienne Maison de

Nguyễn-văn-Giáo

Nº 13 rue Schroeder Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm [illegible] kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo [illegible] kiểu thời, nhứng là: trâm, chuyền, [illegible] nhẫn, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiềng, neo bộng, neo đặt, đồng chiếc v... v... [illegible] thứ theo kiểu thời cũng như ngày trước [illegible].

Xin quí ông quí bà, muốn dùng món chi ra đời gởi đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà [illegible] cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo [illegible] quí ông quí bà dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông [illegible] bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier 13, rue Schroeder SAIGON

[illegible] PHÚ-TOÀN

ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-BỀN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

[illegible] Rue Amiral Courbet [illegible]

Hạ-giá

Nhơn dịp xe máy bên Tây gởi qua rất nhiều, nên hiệu *ĐẠI ÍCH* 375 rue des Marins Chợlớn, định hạ giá xe máy hiệu *Malbrough* hay là *Talbot* còn 42$50. Xe hiệu nầy rất xinh đẹp mà lại chắc chắn nữa. Có bảo kiết trong một năm.

Muốn mua xin gởi mân đa 42$50 hay để gởi cách lãnh hóa giao ngân cũng được.

Những vị ở xa nên viết thơ hỏi cuốn mục lục xe máy và các thứ đèn thắp bằng dầu lửa hay là dầu săng.

TÂN TÀN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40 ngan chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiêm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

Imp. — Đông-Pháp Thời-Báo 31, rue Mac-Mahon

Tirage 5.000 ex.

Le Gérant: [illegible] KIM-DANH